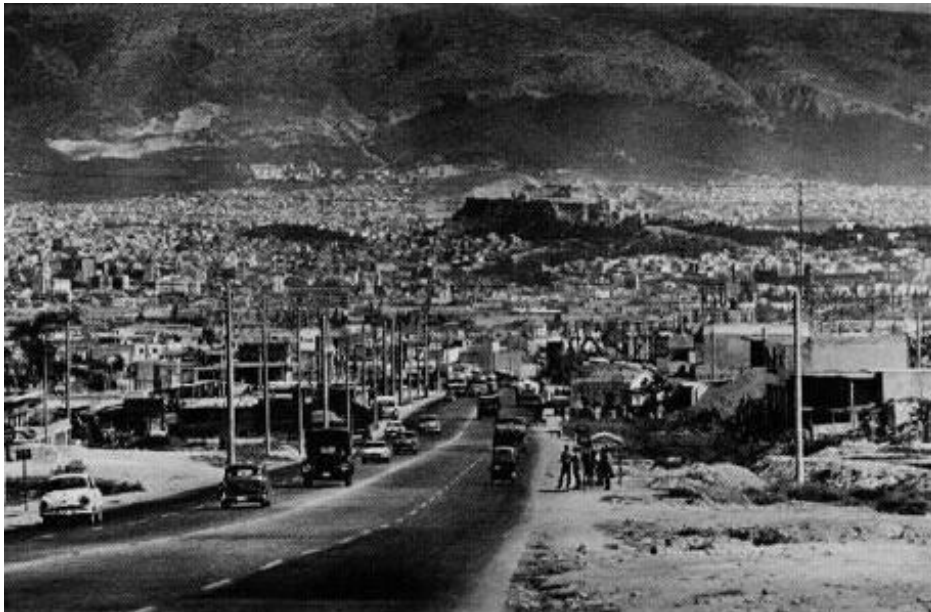

Αυτό ήταν το πρώτο όνομά της. Ποτέ δεν κατάλαβα γιατί η δυτική πύλη της Αθήνας ονομαζόταν Καβάλας. Αργότερα μετονομάστηκε σε λεωφόρο Αθηνών. Οι πρώτες παραστάσεις μου από αυτήν έρχονται στη μέση της δεκαετίας του '60, κι ήταν σχετικά ευθυγραμμισμένες με την ευρύτερη εικόνα της πρωτεύουσας.

Από τότε, περίπου, κι αυτή η μαυρόασπρη εικόνα (πάνω), αλιευμένη στο διαδίκτυο, με φόντο την Ανατολή και τον Υμηττό. Ο δρόμος φυσικά χωρίς διαχωριστικό, με δυο λωρίδες κυκλοφορίας ανά κατεύθυνση, και τα όριά του, να χάνονται στις χωμάτινες όχθες. Οι χώροι περισσεύουν, τα οχήματα είναι λίγα, και στο βάθος ξεχωρίζει πάνω στο βράχο η Ακρόπολις των Αθηνών.

Αναφέρεται, ως φωτογραφία του Michael Ruetz. Η σύγκριση με την έγχρωμη εικόνα του σήμερα, μοιραία, έχει λίγα κοινά σημεία. Εκτεταμένοι ανεκμετάλλευτοι χώροι, φτηνή γη, που παρόλα αυτά, παρέμενε αζήτητη διότι οι ρυθμοί της οικονομίας ήταν χαμηλοί, καθώς και πολλά από αυτά, που αρκετοί αποφεύγουν να βλέπουν στην καθημερινότητά τους, συγκεντρωμένα εκεί. Όπως, μηχανουργία, συνεργεία, βιοτεχνίες, βιομηχανίες, τουβλοποιείες. Χώροι κατασκευών.

Ελάχιστα κοινά στοιχεία υπάρχουν με τη σύγχρονη έγχρωμη εικόνα, η οποία φέρνει με τόσο χαρακτηριστικό τρόπο τις αντιθέσεις των δύο εποχών.

ήταν ο ίδιος ο άνθρωπος που είχε φέρει τον Κόνη από την Ελλάδα

ήταν ο ίδιος ο άνθρωπος που είχε φέρει τον Κόνη από την Ελλάδα

ήταν ο ίδιος ο άνθρωπος που είχε φέρει τον Κόνη από την Ελλάδα

ήταν ο ίδιος ο άνθρωπος που είχε φέρει τον Κόνη από την Ελλάδα

ήταν ο ίδιος ο άνθρωπος που είχε φέρει τον Κόνη από την Ελλάδα

ήταν ο ίδιος ο άνθρωπος που είχε φέρει τον Κόνη από την Ελλάδα

ήταν ο ίδιος ο άνθρωπος που είχε φέρει τον Κόνη από την Ελλάδα

